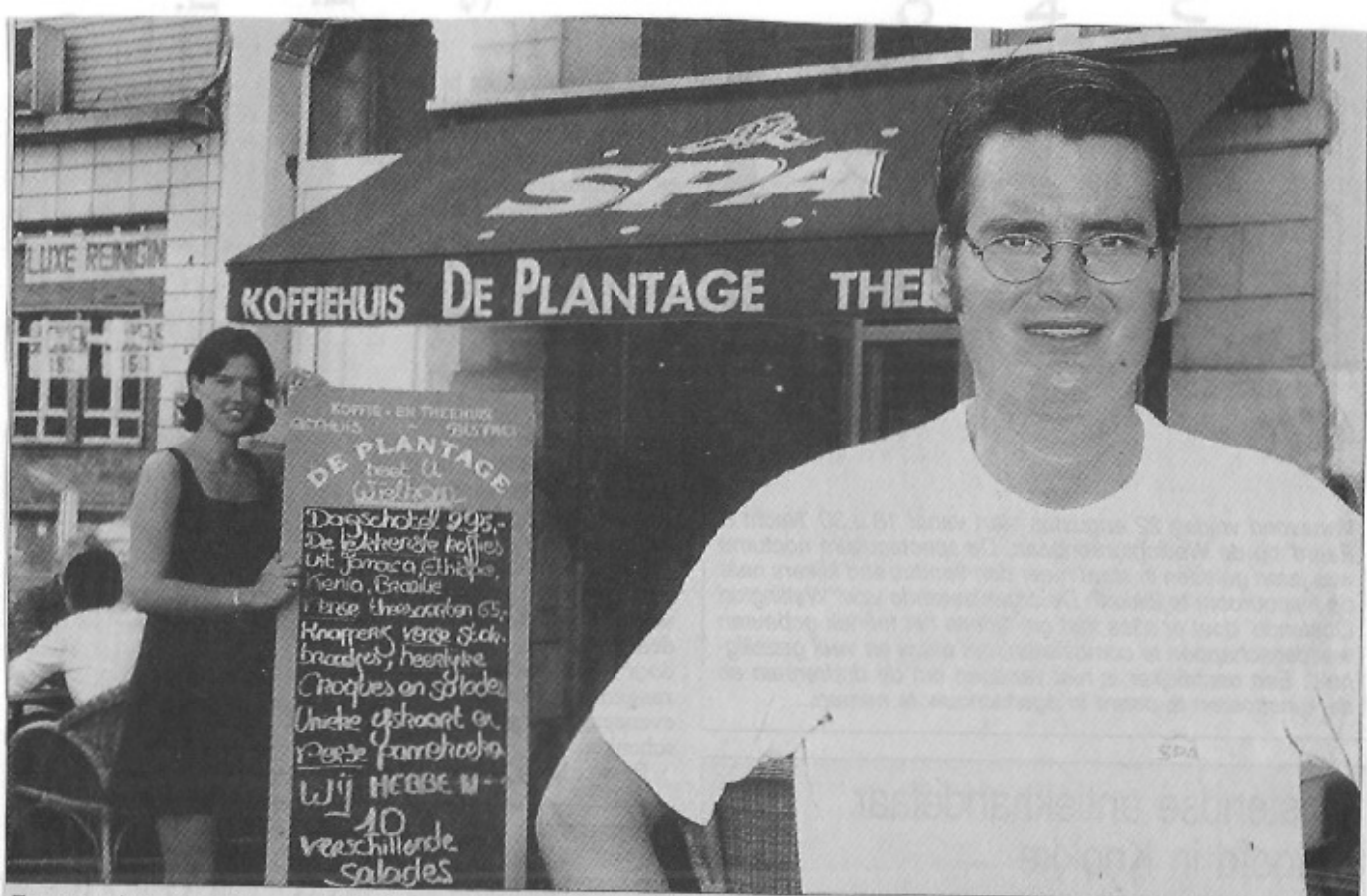

Roelofs

koffieplantage...

Een onverbreekbare 'menage à trois' gevestigd langs de boulevard: Valerie Loones, Roelof Stoeper... en de 'De Plantage' die op zich een trefplaats is voor filosofen, koffieleuters en levensgenieters. Roelof prijst de werkkraft van voorzitter Gust Vanmeert en zijn plaatselijke handelaarsbond, die er voor ijveren om met de tijd het zwaar verkeer uit de Alfons Pieterslaan te bannen, afstevend op een avenue met groen en bomen... die pas dan een heel chique boulevard zou zijn. Valerie en Roelof betrachteren geen grotere zaak. Ze houden van 'De Plantage' zoals hij er nu uitziet en eren de gouden slogan: 'eigen zaak, eigen baas.'

Het nummer 44 van Oostendes enige echte boulevard is voor meerdere dingen exclusief: in de smalste tearoom van de Alfons Pieterslaan woont de vriendelijkste jongen uit het Nederlandse Helderland: Roelof Stoepker. In zijn 'Plantage' kun je van pittig tot braaf één van de acht verschillende soorten koffie leuteran; met je schat gemoedelijk de lekkerste *tea for two* laten bezinken; in de ogen kijken van gastvrouw Valerie, die ooit als snoezige baby de oogskes opende in de Koningin der Badsteden...

Terwijl vader Kees eens als huisarts een viertal jaar in Noord-West Afrika bedrijvig was, beviel moeder Anne-Marie Meursing-Reynders op 14 december 1961 van zoon Roelof Stoepker. Terug in Nederland vestigde de familie zich in het Helderlandse Eerbeek, heel dicht bij Arnhem... gekend om de mislukte landing van de geallieerden in 1944.

Niet vies om poets te bakken

Van jongsaf flink uit de kluiten gewassen, was Roelof evenwel geen synoniem van vechtersbaas. Hij was meer een gemakkelijk te beïnvloeden joch dat 't liefst alles over zich liet lopen. Toch was het een erg sociaal kereltje, dat steevast van het idee vertrok om niet alleen voor zichzelf te leven...

— „Dat stond evenwel poetsen bakken niet in de weg. Zo herinner ik mij op mijn twaalfde eens met een paar companen in de deugnietrij de opgave van een Frans proefwerk uit de boekentas van de leraar te hebben gejat, zodat wij vooraf wisten welke examenvragen er zouden gesteld worden. Hiervoor werd ik naderhand trouwens voor een paar dagen van 't school gestuurd.”

Eens beheerste de klarinet zo'n achttal jaar het kunstzinnige leven van de jonge Stoepker. Gestoeid op onderrecht in de muziekschool, zou hij trouwens een tijdlang met een jazzband optrekken. Voetbal lag hem niet, maar in de judosport behaalde hij wel een bruine band. Vandaag is Roelof een rijzige bonk van 1m93 bij 82 kgr die dolgraag fietst, zwemt... en tijd ontbreekt om wat welgevalliger de bijtende tennismicrobe te troetelen.

Ook in gastronomie loert de liefde...

Oorspronkelijk had Roelof, net als vader, dolgraag huisarts geworden. „'t Zijn de exacte vakken — wiskunde, natuurkunde en scheikunde — die me de weg naar dit hoge doel versperden. Dat neemt niet weg dat ik zeer gelukkig ben in mijn huidig vak. Hier-

toe liep ik aanvankelijk hotelschool in Zwitserland (boven Montreux) om hierna praktijk op te doen in de Brusselse Hilton. De route naar de complete gastronomie liep alover een lange weg langs de welke New-York en Frankrijk niet ontbraken.”

Uiteindelijk bracht Roelof het tot directeur van het Gentse *Alfa-Flanders* — gekend in de Belgische hotelketen — alwaar hij zijn echtgenote ontmoette. „Amor's rode lichtje begon te branden toen ik van Valerie Loones een sollicitatiegesprek afnam. Die gracieuze brunette van 1m82, geveid met zacht welvend haar en een glimlach tot in de oneinigheid van twee diepblauwe ogen stonden garant voor pure liefde op het eerste zicht. Zij zou het zijn!”

— Trouwen niet een beetje ouwerwets?

— **Roelof Stoepker**: „Het huwelijk is een van de belangrijkste pilaren in het leven, waarop je alles kunt bouwen. Als het huwelijk stabiel is, dan mag er eender wat gebeuren. Sterk allebei, kom je zeker alles te boven. Natuurlijk bestaat liefde nog! We zijn nu 3 jaar getrouwd, we werken goed... en mijn vrouwtje is in blijde verwachting. We weten nog niet wat het zal zijn... en verbeiden daarom met des te meer ongeduld komende 20 januari 1998!”

— **Valerie Loones**: „Ik denk dat veel mensen vergeten zijn wat *liefde* eigenlijk is. De warme genegenheid voor mekaar die alle materialisme overschaduwet. Een gehechtheid die zich niet altijd van mens tot mens uit, maar al evenzeer twinkelt van mens tot dier en vice versa. Liefde is het onbeschrijflijke gevoel van geborgenheid. Het warm worden van binnen als je dat iets of die iemand ziet. Liefde? Dat moet je uitschreeuwen... en vooral koesteren!”

— Ben je ergens een sentimentele jongen?

— **Rudolf Stoepker**: „Jàààk! Bij een ontroerend stukje televisie kan ik de waterlanders moeilijk bedwingen. Ik schaam me daar niet over: ik ben niet van het principe dat een man niet mag huilen. Integendeel een man *moét* huilen. Mogelijks ben ik iets

te sentimenteel, maar als iemand een hond mishandelt, dan springen de tranen me in de ogen. Valerie en ikzelf zijn weg van onze Labrador 'Teaser' die we 2 jaar geleden op onze boulevard kochten.”

Belgische meisjes zijn in vergelijking spontaner

Wat gaat er in een Hollander om als hij de grens oversteeft om hier in 't België'ske zijn meisje te kiezen, een zaak op te starten... en zijn verder leven tussen petatfriet, dampende kaaiewullocks, paardenkoers en sakkerse casinojetons te slijten...

— **Hoe oogt België naar jou ?**

— **Roelof Stoepker :** „In het land van Walen en Vlamen valt mij de gemoedelijke sfeer op. Nederland is een land van bemoeiallen. Wil je een huis kopen, dan vraagt men u hoeveel je verdient... en gooien je direct in 't gezicht dat je té veel of net niet genoeg verdient om het eigendom te verwerven.”

— **Fierheid over jou Nederland ?**

— **Roelof Stoepker :** „Laten we de voetbalmatch Nederland - België afwachten, hahahaha! Serieus nu : een Hollander is een betere commerciant. Hij is directer, sluit contracten af en gaat recht door zee. Een Belg kijkt te veel de kat uit de boom. Wat het ver-

keer betreft, is de Nederlander agressiever dan een Belg. Als gastronom mis ik alhier de frietsaus met de heerlijke zoeterige mayonnaise, die over de Moerdijk een deliciaus begrip zijn.”

— **Hoe hoog scoren de Belgische meisjes ?**

— **Roelof Stoepker :** „De Nederlandse meisjes zijn gewoon te stoer. De Belgische meisjes daarentegen zijn veel leuker en kleden zich modisch passionanter.”

Gepuurd uit Jamaica, Kenia, Ethiopië en Brazilië

De idee om een tearoom op te starten had Roelof én Valerie heel vroeg te pakken, met die verstande dat hun salon anders moest zijn dan de anderen.

— **Rolof Stoepker :** „De herinnering bleef me bij van een familiezaak in Helderland die, telkens van vader op zoon, al 150 jaar meerdere koffie- en theebeveiligingen in exclusiviteit aanbiedt. Dat zette ons aan om het commerciehuis langs de A. Pieterslaan 44 te huren. Een ietwat speelse zaak die met gelijkvloers en tussenverdiep goed was voor 40 zitplaatsen en bij mooi weer een terras kan uitzetten met zo'n 12-tal gezellige zeteltjes.”

— **Vanwaar de naam 'Plantage' ?**

— **Roelof Stoepker :** „We zochten aanvankelijk een passende naam die met koffie en thee te associëren viel en gemakkelijk in de mond ligt. Het werd uiteindelijk *De Plantage* (plantation) die ook internationaal aanslaat.

— **Een volkse etablissement ?**

— **Roelof Stoepker :** „Al over zachte en pittige bereidingen — gepuurd uit o.m. Jamaica, Ethiopië, Kenia en Brazilië — hebben we een offerte van 8 verschillende koffiesoorten. De theeliefhebber wordt al evenzeer met een te appreciëren verscheidenheid verwend. Croques, een tiental verschillende salades, unieke ijskaart, pannenkoeken, wafels, kleine meehappertjes en een dagschotel moeten dan maar de verdere ingrediënten van *De Plantage* zijn.”

— **Oostende door een Helderse bril ?**

— **Roelof Stoepker :** „Schrijf op dat ik de gelukkigste 'in Oostende aangespoelde' ben. De mentaliteit van de kustbevolking is gewoonweg mijn leven geworden. Vandaar dat ik het in de 'Plantage' enorm naar mijn zin heb ! Ik wil 't volgende nog kwijt : eenmaal je een Oostendenaar voor je zaak wint, heb je meestal een heel trouwe klant in huis !”

— **Het Nederlandse Zandvoort en Scheveningen ?**

— **Roelof Stoepker :** „Oostende is een stad met klasse. Zandvoort en Scheveningen zijn daarentegen niet meer dan een dorp aan zee... Oostende is qua cultuur helemaal aan het opbloeien en sprokkelde zopas met Ensor en Delvaux

gouden kruimels in de voorschot van de commercianten...”

— **Welk historisch feit maakte indruk op je ?**

— **Roelof Stoepker :** „Het huwelijk met mijn vrouw, jandorie ! Het gebeurde drie jaar geleden in het Romaanse kerkje van Kalken bij Wetteven. Zaterdag 3 december 1994 werd een nooit te vergeten schitterende winterdag. Toen ik met mijn kersters vrouwtje de kerk uitwandelde, overviel mij het meest ontroerende moment uit mijn leven !”

— **Voor wat moet je tijdens de braderie in 'De Plantage' zijn ?**

— **Roelof Stoepker :** „... om het dikke buikje van mijn vrouwtje te bewonderen !”

— **Welke naam krijgt de baby ?**

— **Valerie :** „Oejojoei !, dat weten we nog niet. Vóór mijn zwangerschap hielden we het steevast bij een jongensnaam... waar we het vandaag eerder in het vrouwelijke vocabularium zoeken. Eerlijk gezegd, zit ik almaar op een meisje te denken en heb het voorgevoel dat het een lief rokkending wordt !”

— **Je zingt graag, zegt Roelof ?**

— **Valerie :** „Op ons huwelijk werd een Marco Borsato-interpretatie van ons beider lijflied aangeheven, die we trouwens beiden uit volle borst meezongen. Je weet wel :

De meeste dromen zijn bedrog, maar als ik wakker wordt naast jou dan droom ik nog, ik voel je adem en zie je gezicht, je bent een droom die naast me ligt !...